

високитѣ дървета. Ако по пѣтя си нѣкжде зърне високо дърво, отбива се и се нахвърля върху клонитѣ, протяга шия и кжса листа.

Особенно много камилата обича семена отъ каквито и да сж растения, които яде съ голѣмо лакомство. Арабитѣ ги подхранватъ съ кърма отъ овесъ и ечмикъ, а често имъ забъркватъ трици или брашно. Но най-добрата имъ храна пакъ си оставатъ листата и младитѣ клончета на тропичнитѣ треви и храсти.

Мисли се, че камилата може да преживѣе много дни безъ вода, но това не е напълно вѣрно. Ако храната на камилата е сочна — дебели листовидни стѣбла на бодливитѣ кактуси или млади палмови листа, може да прекара безъ вода и по цѣли недѣли — 14—до двадесетъ дни, но това е рѣдко или за нѣкои отъ тѣхъ невъзможно.

Презъ м. октомврий 1847 год. и м. януарий 1848 год., минавахъ, разказва Ал. Бремъ, презъ степитѣ *Баюда* съ единъ керванъ отъ камили. Презъ време на пѣтуването камилитѣ отъ нашия керванъ пиеха вода по единъ пѣтъ въ 7—8 дни. По това време въ степитѣ имаше още тукъ таме зелена трева и други сочни растения, отъ които камилитѣ си набавяха вода.

По разказа пѣкъ на пѣтешественика Джемсъ, когато минавалъ презъ Сомалия (Абисиния)—1885 год. камилитѣ отъ кервана имъ изминали 340 клм. пѣтъ за 13 дни, безъ да пийнатъ капка вода, но всички ослабнали толкова много, че едва се държали на краката си, а други загинали още по пѣтя. Изобщо камилата не може безъ вода, особенно когато ѱ предстои дълго пѣтуване презъ горѣшитѣ пѣсъци на Африка. При продължително пѣтуване, на 4 дена пѣтъ, на камилата трѣбва да се дава пълна почивка отъ 30—до 40 часа.

Издържливостѣта на камилата нѣкои си обяснявали съ особенната направа на храносмилателната ѱ система и специално на стомаха. Въ началото смѣтали, че, вѣроятно, въ стомаха на камилата има нѣкак-